

**החלטת וועדת המשמעת לפי סעיף 45 לפקודת רופאי השיניים
(נוסח חדש) התשל"ט - 1979**

בעניין:

הקובל:

משרד הבריאות

ע"י ב"כ עו"ד שר לב

נגד

הנקבל:

מר לב גורביץ, מורשה לטיפול שיניים

ע"י ב"כ עו"ד ערן קייזמן

נגד הנקבל, מרפא בעל רישיון לביצוע טיפולי שיניים, הוגשה קובלנה ובה שתי פרשיות. הפרשיה הראשונה התייחסה למטופלת ספציפית ועניינה ביצוע טיפולים לקויים שגרמו לנזקים בלתי הפיכים למספר שיניים משיניה של אותה מטופלת וכן ניהול רשומה רפואית לקויה. הפרשה השנייה היא תולדה של ביקורות שנערכו במרפאת הנקבל, בעקבות התלונה בגין הפרשיה דלעיל; ביקורות אלה העלו כשלים וליקויים הן בניהול הרשומות הרפואיות בתיקי מטופלים אחרים והן ליקויים בהתנהלות הנקבל כמו שימוש בכפפות משומשות, השלכת פסולת מזוהמת ומסוכנת לפח רגיל, ביצוע טיפולי שיניים ללא ביצוע צילומים, עבודה ללא סייעת וכיו"ב. לאחר דין ודברים בין הצדדים הגיעו הם לכלל הסדר, לפיו תינתן לנקבל הזדמנות לשיפור יכולותיו המקצועיות ע"י עריכת קורסי השתלמות, בהתאם להנחית הרופא המחוזי ולתיקון אופן התנהלותו בכל הנוגע לחובות ניהול הרשומות הרפואיות. הוסכם כי תערכנה ביקורות במרפאתו של הנקבל על מנת לוודא כי אכן חל שיפור בהתנהלותו ויכולותיו המקצועיות של הנקבל. הצדדים סיכמו ביניהם כי ככל שהנקבל יעמוד בתנאי ההסדר הם יעתרו במשותף להסתפק בהתליית רישיון לתקופה של חודש ימים. לאחר מספר ביקורות שהצביעו על שיפור מסוים ביקשו הצדדים דחיות נוספות על מנת לאפשר השלמת תכנית ההשתלמות שטוו הצדדים, בהנחיית הרופא המחוזי. הוועדה נעתרה לבקשות הדחיה בעיקר מתוך ראיית טובת כלל מטופליו של הנקבל. בתאריך 8/2/16, לאחר השתלמויות וביקורות, באו הצדדים בפני הוועדה וביקשו להסתפק באמצעי משמעת התליית רישיון למשך חודש ימים. לבקשת הוועדה, פירטו הצדדים את ההשתלמויות שעבר הנקבל, את הליקויים שהעלו הביקורות ואף הנקבל עצמו, באמצעות בנו (ששימש כמתורגמן מן השפה הרוסית) סיפר על עבודתו, ניסיונו וכישוריו. לאור הדברים שנשמעו, החליטה הוועדה על מתן אורכה של 3 חודשים לצורך השלמת ההשתלמויות הנדרשות, המשך הבקרה ע"י הרופא המחוזי והבאת 5 תיקי מטופלים שיאפשרו לאנשי המקצוע בוועדה להתרשם מיכולותיו המקצועיות של נקבל. בישיבת יום 8/8/16 שבו והתייצבו הצדדים בפני הוועדה. בישיבה זו הודיעה בכ' הקובל, עו"ד שר לב כי בעקבות הליקויים שנמצאו בבקורות החוזרות שנערכו במרפאת הנקבל הגיעו למסקנה, בעצה אחת עם הרופא המחוזי, כי למען ההגנה על בריאות הציבור אין ברירה אלא לחזור מן ההסכמה שבין הצדדים ועתירת הקובל הינה לביטול רישיונו של הנקבל לצמיתות שכן "הוא בעצם מהווה סכנה לציבור". (ראה פרוטוקול הישיבה, עמ' 3 ש' 12-20).

בעקבות שינוי עמדת בכ' הקובל הודיע בכ' הנקבל על חזרה מההודאה ונקבע דיון לשמיעת הראיות.

ביום 21/11/16 התייצבו באי כוח הצדדים בפני הוועדה והודיעו כי הגיעו להסדר חדש הכולל קובלנה מתוקנת(הכוללת את הליקויים הנוספים שנתגלו בבקורות שנערכו במרפאה) ועתירה משותפת לאמצעי משמעת מוסכם של 4 חודשי התליית רישיון והשתתפות בהשתלמות בנושא טיפולי שורש.

טיעוני בכ' הצדדים להסדר הטיעון:

בכ' הקובל, עו"ד שר לב, העמידה בראש טיעוניה את שיקול טובת הציבור, השמירה על רמתו וכבודו של מקצוע הרפואה, ועל אמון הציבור ברפואה.

עו"ד שר לב עמדה בטיעוניה על נכונות הנקבל להודות ולשתף פעולה ע"י ביצוע השתלמויות אך הסבירה כי חרף הנכונות לתיקון הליקויים, ושיפור מה הרי שבביקורות שנערכו במרפאה נמצאו שוב ושוב ליקויים והתרשמות הרופא המחוזי, דר' דקל, הייתה כי חרף הנכונות המוצהרת יש אצל הנקבל חוסר אונים שאינו מאפשר לו להשתפר כדי הנדרש, וכך בעוד ליקויים מסוימים תוקנו, עלו ליקויים חדשים וחמורים, אף שלא באו כל תלונות חדשות של מטופלים על נזק שנגרם כתוצאה מטיפולים של הנקבל. עו"ד שר לב הסבירה כי לאור מצב זה שקלו, רק לרגע, לבקש מהוועדה התליית רישיונו של הנקבל לצמיתות.

לטענת בכ' הקובל, שקילת כלל הנסיבות, הביאה למסקנות הבאות:

- א. לאור הליקויים החדשים שנתגלו נכון להביא לתיקון הקובלנה לחומרה.
 - ב. פוטנציאל השיפור האפשרי מוטל בספק ולכן אין מקום להמתין להשלמת ההשתלמות המוסכמת על כל הצדדים.
 - ג. אין מקום לבקש שלילת רישיון לצמיתות אך גם אין מקום להסתפק בהתליית רישיון לתקופה של חודש ימים בלבד.
 - ד. תקופה של 4 חודשי התלייה הולמת את האינטרס הציבורי, לאור הפסיקה.
- עו"ד שר לב אמרה עוד, בגילוי לב, כי סברו, לאור גילו של הנקבל, כי המרפאה תיסגר אך לאחר שהוברר כי הנקבל אינו מעוניין בכך מחד ולאור שיתוף הפעולה שלו מאידך, הגיעו לכלל מסקנה כי במאזן הכולל נכון להביא לסגירת המרפאה לתקופה בת 4 חודשים, בה יוכל הנקבל לשקול שנית את מהלכיו ובו זמנית ישלים תוך 6 חודשים את ההשתלמות בתחום טיפולי השורש, כך שכל שיחליט על המשך ניהול מרפאת השיניים שלו, יהיה מיומן יותר בביצועי טיפולי שורש, שהמחדל החמור. שלו בביצועם הביא לתלונה המקורית.
- עו"ד שר לב הסבירה כי מצאו לנכון, לא להמשיך בהמתנה לסיום ההשתלמויות, בין היתר לאור הליקויים החדשים שנתגלו בבדיקות החוזרות. ולאור התמשכות ההליכים.

עו"ד קייזמן, בכ' הנקבל, אשר הצהיר בפני הוועדה על הסכמתו המודעת של מרשו להסדר הטיעון וביקש מהוועדה לאשר את ההסדר, העלה בטיעונו טענות רבות כלפי התנהלות משרד הבריאות ועמדת בכ' הקובל וחזר, בדרכים שונות, על הטענה כי הוא חש שלא בנוח עם ההסדר עקב חומרתו ועם זאת הוא מבקש לכבד אותו.

בתמצית העלה בכ' הנקבל את הטענות הבאות:

לוועדה אין סמכות לדון בקובלנה שעניינה ליקויים העולים בביקורת ומעולם לא הוגשה קובלנה כזו. אמנם תחילת הקובלנה עניינה בתלונה בגין טיפול לקוי אך ענין זה התמצה בפיצויים ששילם הנקבל למטופלת. אשר לטיעוני עו"ד שר לב בנושא חומרת הליקויים שנמצאו בבקורות החוזרות אמר עו"ד קייזמן: "כיוון שהוא כבר היה מצוי בסוג של הליך, ומכיוון שדר' דן דקל כבר הכיר אותו, אז הוא עשה לו כל שני וחמישי ביקורות במרפאה, ומצא כל פעם את אותן תקלות."

אין זה תפקיד הוועדה להרחיק מרפא שיניים בלתי כשיר מעיסוק במקצוע ונסיבות התלונה ויתר פרטי הקובלנה לא הצדיקו כלל שקילת רישיון לצמיתות ע"י בכ' הקובל, ואם חשב משרד הבריאות כי המקרה מלמד על חוסר יכולת יכול היה לפעול בדרך המינהלית הקנויה בידו ולסגור את המרפאה.

חרף טענותיו הקשות וחרף האמירה החוזרת כי הוא חושב שההסכם אינו הוגן, ביקש עו"ד קייזמן מהוועדה לכבד את ההסדר.

לטענתו התליית רישיון לארבעה חודשים היא אמצעי מחמיר לאור הזמן שחלף והשתלשלות העניינים בביקורות החוזרות של משרד הבריאות ולאור העובדה כי מדובר רק מדובר במקרה אחד של רשלנות, ללא תלונות קודמות; הסברו להסכמת הנקבל להסדר והבקשה לכבד אותו באה אך מתוך הכרה כי (בלשונו) "הנקבל, יש אצלו בעיה בסיסית של כנראה שהוא לא יודע לנהל רשומה רפואית" וכן לאור נכונותו לבצע השתלמויות, לרבות ובמיוחד, קורס לטיפול שורש".

בה בעת, בצד הטיעונים שהעלה כנגד חומרת אמצעי המשמעת המוצע, חזר והדגיש עוה"ד הנכבד את סבירותו של ההסדר המוצע ולכן הוא מבקש מהועדה לכבד אותו.

עלה בבירור מטיעוני בכ' הנקבל כי גם הוא סבר כנראה כי הגיעה העת שהנקבל יפסיק לעסוק בריפוי שיניים, ראה הדברים שאמר בעניין זה: "אני הסכמתי להתליית רישיון של ארבעה חודשים משום שאני חושב שהנקבל, וזה נכון מה שחברתי אמרה. הוא לא מוכן לשמוע, ואני לא בא אליו בטענות על להפסיק לעבוד ברפואת שיניים. הוא חושב שהוא יודע לעבוד... יש לו קליינטורה והוא מתפרנס. יחד עם זאת, הוא הסכים לארבעה חודשים, לדעתי זאת תהיה תחילת הדרך וההבנה שלו שהוא צריך לפרוש לפנסיה."

עמדת הוועדה –

בוועדה נחלקו הדעות. דעת הרוב, של אנשי המקצוע, אינה נוחה מן ההסדר. דר' רמון ודר' בביץ סבורים כי אמצעי המשמעת המוצע הינו חמור מדי וכי לאור העובדה כי מדובר במרפא שממילא קרוב לסיום דרכו המקצועית ניתן להסתפק בשני חודשי התליה ואין טעם לחייבו בהשתלמות ארוכה ויקרה בנושא טיפולי שורש.

לדעתם, מן הביקורות החוזרות שנערכו במרפאה אפשר לראות כי חרף הליקויים יש שיפור מסוים ומקרה אחד של רשלנות אינו מצדיק התליית רישיון למשך תקופה של 4 חודשים, תקופה ארוכה שתביא בהכרח לסגירת המרפאה.

לתפיסתם, לאור גילו ומצבו הבריאותי של הנקבל אין טמונה בו סכנה לבריאות הציבור.

אני מודה כי היו לי לבטים האם יש לכבד את ההסדר אך בסופו של דבר הגעתי למסקנה כי יש מקום לכבד את ההסכמה אליה הגיעו הצדדים.

מעבר לשיקולים המקובלים עליהם הצביעה בכ' הקובל בטיעוניה, הנקודה העיקרית בעיני היא הצורך בהגנה על הציבור הבא לקבל טיפולי שיניים.

ואכן מתוך הרצון לשפר את ביצועי הנקבל סברו שני הצדדים כי יש מקום לדחיות הדיונים כדי להביא לשיפור המיוחל והוועדה נענתה לבקשות הדחיה, מתוך שסברה כי שיקול טובת ציבור גובר על הצורך בנקיטת אמצעי משמעת מחמירים כשלעצמם במקרה זה.

הקובל היה מוכן להסתפק באמצעי משמעת מקל של **חודש ימים** ככל שיהיה שיפור מוכח בהתנהלות הנקבל; והנקבל אכן הבין כי השיפור הזה הוא מחויב המציאות.

יש לזכור כי הליקויים לא כללו רק אי סדר ברשומות אלא כללו עבודה בסטנדרט מקצועי ירוד שגרם לנזק למטופלת וסטנדרט ירוד בביצוע אבחנה וצילומים ובשמירה על הגיינה.

חרף העובדה כי היה שיפור מה, לא חל השיפור המיוחל, דבר שהביא את בכ' הקובל בשלב מסוים למחשבה שיש מקום לביטול רישיונו של הנקבל לצמיתות – ובעניין זה אני מסכימה עם טיעון בכ' הנקבל כי לו כך סבר הקובל פתוחה הייתה בפניו הדרך לסגור את המרפאה בצו מינהלי והטיעון בעניין התליית רישיונו של הנקבל לצמיתות בטענה של חוסר יכולת, עדיף היה שלא נטען. ואכן, בכ' הקובל חזר בו מן הטיעון וכאן הגיעו הצדדים לאותה הסכמה שהם מבקשים מהוועדה לכבד.

ההסכמה בין הצדדים התבססה על הקובלנה המתוקנת המצביעה על ליקויי כשירות והתנהלות של הנקבל ועל המחשבה כי נכונותו של הנקבל לעבור השתלמות שאולי תביא לשיפור ביכולתו המקצועית.

העונש המוסכם אינו עונש קל, ואני מבינה כי סגירת מרפאה ל-4 חודשים עלולה להקשות על פתיחתה מחדש עם זאת מול טובתו של הנקבל עומד הצורך להגן על הציבור ואיני שותפה לקביעה כי גילו ומצבו הבריאותי של הנקבל מהווים ראיה להעדר מסוכנות, כפי שסבורים חברי לוועדה.

משהגיעו הצדדים במשותף למסקנה כי דרך ההתליה המשולבת בהשתלמות היא דרך המאזנת בין האינטרסים, איני רואה לנכון לסטות מהסכמה.
לו דעתי תשמע- יש מקום לכבד את ההסדר המוצע.

רחל שיבר, חברה
נציגת היועץ המשפטי לממשלה

25/12/17